

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/ Podružnica Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Број: JN2-03-07-1-764-4/20
Mostar, 16.04.2020. godine

Ured za razmatranje žalbi BiH, Podružnica Mostar, rješavajući po presudi Suda BiH broj: SI 3 U 030435 19 U od 24.03.2020. godine, a u svezi žalbe ponuditelja Defter d.o.o. Sarajevo, zastupanog po punomoćniku Sanelu Neziriću odvjetniku iz Sarajeva, žalba bez broja od 21.10.2016. godine koja je izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja broj: U.D.01.3.2-16778/16 od 14.10.2016. godine za postupak javne nabave broj obavještenja: 238-7-1-573-3-124/16 od 30.09.2016. godine, za predmet nabave - Nabava kancelarijskog i ostalog materijala za administraciju, za potrebe ugovornog tijela JP BH POŠTA d.o.o. Sarajevo, na temelju članka 93. stavak (7), i članka 104., 111. stavak (1) točka d) Zakona o javnim nabavama ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) na sjednici vijeća I održanoj 16.04.2020. godine, donosi

RJEŠENJE

1. Žalba se usvaja.
2. Poništava se Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja broj: U.D.01.3.2-16778/16 od 14.10.2016. godine.
3. Usvaja se zahtjev Žalitelja za naknadu troškova zastupanja po žalbi bez broja od 21.10.2016. godine u iznosu od 280,80 KM, dok se u preostalom dijelu odbija kao neosnovan.
4. Obavezuje se Ugovorno tijelo JP BH POŠTA d.o.o. Sarajevo da isplati troškove sastava žalbe žalitelju „Defter“ d.o.o. Sarajevo, zastupanom po odvjetniku Sanelu Nezirić iz Sarajeva, u ukupnom iznosu od 280,80 KM, a sve u roku od 15 dana od dana prijema ovog rješenja.

Образложење

Ugovorno tijelo JP BH POŠTA d.o.o. Sarajevo (u daljnjem tekstu: Ugovorno tijelo) je pokrenulo konkurentski postupak za predmet nabave; nabava kancelarijskog i ostalog materijala za administraciju, za koju je obavijest o nabavi objavljena na Portalu javnih nabava broj: 238-7-1-573-3-124/16 od 30.09.2016. godine. Defter d.o.o. Sarajevo, zastupan po punomoćniku Sanelu Neziriću, odvjetniku iz Sarajeva (u daljnjem tekstu: Žalitelj) je izjavio žalbu na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja broj: U.D.01.3.2-16778/16 od 14.10.2016. godine, koju Ugovorno tijelo prosljeđuje ovome tijelu, u skladu sa člankom 100. stavak (5) Zakona o javnim nabavama. Žalitelj u žalbi navodi:

Dana 20.10.2016 godine, ovlašteni predstavnici iz društva Defter d.o.o. Sarajevo, izvršili su uvid u dostavljene ponude, te konstatirali da niti jedna ponuda nije zadovoljila kriterije iz tenderske dokumentacije.

Naime, Ugovorno tijelo u TD pod točkom 2.4 zadnjem pasusu zahtjeva da:

Sva uvjerenja, potvrde i druge javne isprave trebaju biti u originalu ili ovjerene kopije i ne smiju biti starije od 90 dana.

Žalitelj ističe da je uvidom u ponudu izabranog ponuditelja PRIMAPROM d.o.o. Banja Luka, utvrdio da je ovaj ponuditelj dostavio obične kopije uvjerenja o poreznoj registraciji, odnosno uvjerenje o registraciji PDV-a, odnosno dostavio je uvjerenja čiji datum izdavanja nije u roku kako je zahtijevalo ugovorno tijelo, odnosno ista Uvjerenja su izdana znatno prije od 90 dana, pa je ponuda ovog ponuditelja također neprihvatljiva, odnosno ista nije dostavljena u skladu sa svim zahtjevima Ugovornog tijela koji su postavljeni u TD.

U postupku javne nabave svi ponuditelji moraju imati jednak tretman, odnosno ponuditelji se ne smiju diskriminirati po bilo kom osnovu, pa je Ugovorno tijelo prilikom ocjene ponuda moralo utvrditi da ni ponuda ponuditelja PRIMAPROM d.o.o. Banja Luka, nije u skladu sa zahtjevima ugovornog tijela, te je istu trebalo odbaciti kao neprihvatljivu.

Stoga, je odluka Ugovornog tijela nezakonita, pa predlaže da Ugovorno tijelo u skladu sa člankom 100. stavak (3) Zakona o javnim nabavama, usvoji ovu žalbu, poništi Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja od 14.10.2016. godine, te donese novu odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja, i nadoknadi Žalitelju troškove za sastav ove žalbe.

Ukoliko Ugovorno tijelo ne usvoji ovu žalbu, Žalitelj predlaže da istu u roku dostavi na razmatranje Uredu za razmatranje žalbi, pa predlaže da Ured nakon zaprimanja žalbe istu usvoji, poništi Odluku Ugovornog tijela od 14.10.2016. godine, te obaveže Ugovorno tijelo na naknadu troškova žalbenog postupka odnosno sastava ove žalbe, te naloži Ministarstvu financija i trezora Bosne i Hercegovine da žalitelju izvrši povrat uplaćene naknade za vođenje žalbenog postupka.

Žalitelj u prilogu prilaže: Punomoć, uvjerenje o PDV-u, troškovnik za sastav žalbe za 836,00 KM + 17 % PDV=978,12 KM i taksa u žalbenom postupku u skladu sa odlukom URŽ.

Ugovorno tijelo u svom izjašnjenju navodi sljedeće:

U povodu žalbenog navoda Žalitelja:

„Naime, ugovorno tijelo u TD pod točkom 2.4. zadnji pasus zahtjeva da:

Sva uvjerenja, potvrde i druge javne isprave trebaju biti u originalu ili ovjerene kopije i ne smiju biti starije od 90 dana

Uvidom u ponudu izabranog ponuditelja „PRIMAPROM“ d.o.o. Banja Luka, žalitelj je utvrdio da ovaj ponuditelj dostavio obične kopije uvjerenja o poreznoj registraciji, odnosno uvjerenje o registraciji PDV-a, odnosno dostavio je uvjerenja čiji datum izdavanja nije u roku kako je zahtijevalo ugovorno tijelo, odnosno ista Uvjerenja su izdana znatno prije od 90 dana, pa je ponuda ovog ponuditelja također neprihvatljiva, odnosno ista nije dostavljena u skladu sa svim zahtjevima ugovornog tijela koji su postavljeni u TD.“

Ugovorno tijelo ističe kako ovaj žalbeni navod smatra **neosnovanim** iz slijedećeg razloga:

Ugovorno tijelo je točkom 2.4. zadnji pasus propisalo „Sva uvjerenja, potvrde i druge javne isprave trebaju biti original, ovjerene kopije i ne smiju biti starije od 90 dana.

- Aktualni izvod iz sudskog registra izabranog ponuditelja „PRIMAPROM“ d.o.o. Banja Luka ovjeren je od strane općinskog tijela, 07.10.2016. godine, što je mjerodavno za Ugovorni tijelo.

-Potvrda o registraciji i Uvjerenje o registraciji/upisu u Jedinstveni registar obveznika indirektnih poreza su ovjereni: 03.10.2016. i 10.10.2016. godine, što je mjerodavno za Ugovorno tijelo. Registracija kod UINO (PDV i ID broj) su dostupni na internet stranici Uprave za indirektno oporezivanje, tako da nije bitan datum izdavanja.

Cijeneći sve gore navedeno, kao i činjenicu da, Ugovorno tijelo u postupku nabave nije prekršilo ni jednu zakonsku odredbu pri donošenju Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuditelja, tj. da su

ovjerena uvjerenja mjerodavna za Ugovorno tijelo, Ugovorno tijelo žalbeni navod, smatra apsolutno **neosnovanim**.

Ugovorno tijelo smatra da su zahtjevi Žalitelja u pogledu naknade troškova u ukupnom iznosu od 978,12 KM u cijelosti neosnovani, i to iz razloga jer je pozitivnim zakonskim normama, odnosno člankom 112. stavak 3. Zakona o upravnom postupku FBiH propisano da se troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju samo u slučajevima kad je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano, što nije situacija u konkretnom slučaju, jer navedeni troškovi nisu bili neophodni za sastav žalbe, odnosno Žalitelj nije imao troškova prilikom izjavljivanja žalbe koje bi mogao iskazati u predmetnoj žalbi, a također što je Žalitelj u žalbi iskazao samo jedan žalbeni navod koji se odnosi na datum izdavanja ili ovjeravanja isprava koje je tražilo Ugovorno tijelo, gdje se da zaključiti da angažiranje odvjetnika nije bilo nužno i opravdano.

Na osnovu svega navedenog, Ugovorno tijelo predlaže da Ured za razmatranje žabi odbije žalbu kao neosnovanu.

Ovo tijelo je rješavajući žalbu Žalitelja, žalba bez broja od 21.10.2016. godine koja je izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja broj: U.D.01.3.2-16778/16 od 14.10.2016. godine, donijelo Rješenje JN2-03-07-1-1071-6/16 od 01.12.2016. godine u kojem je žalba odbijena kao neosnovana, te su odbijeni zahtjevi povrata naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM i zahtjev Žalitelja za naknadu za zastupanje po punomoćniku Sanelu Neziriću odvjetniku iz Sarajeva.

Tužitelj je u blagovremeno podnesenoj tužbi radi poništenja navedenog Rješenja naveo kako je na početku postupka podnio žalbu zbog povreda odredbi Zakona o javnim nabavama u provedbi postupka javne nabave, jer je žalba Žalitelja odbijena Rješenjem JN2-03-07-1-1071-6/16 od 01.12.2016. godine.

Sud BiH je u presudi broj: S1 3 U 024095 17 U od 07.08.2018. godine, uvažio tužbu, poništio pobijano rješenje JN2-03-07-1-1071-6/16 od 01.12.2016. godine i predmet vratio na ponovni postupak.

U ponovnom postupku, postupajući po Presudi Suda BiH broj: S1 3 U 024095 17 U od 07.08.2018. godine, ovo tijelo je donijelo Rješenje broj: JN2-03-07-1-1123-4/18 od 13.09.2018. godine, kojim je usvojilo žalbu Žalitelja bez broja od 21.10.2016. godine, te je usvojilo zahtjev Žalitelja za povrat uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM, kao i zahtjev Žalitelja za naknadu troškova za zastupanje po punomoćniku Sanelu Neziriću odvjetniku iz Sarajeva u iznosu od 947,70 KM.

U navedenom Rješenju ovo tijelo je, postupajući po presudi Suda BiH utvrdilo:

„Da je Ugovorno tijelo točkom 2.4. TD. zahtijevalo da *Sva uvjerenja, potvrde i druge javne isprave trebaju biti u originalu ili ovjerene kopije i ne smiju biti starije od 90 dana.*

Da je izabrani ponuditelj dostavio Potvrdu o registraciji i Uvjerenje o registraciji/upisu u Jedinstveni registar obveznika indirektnih poreza, stariji od tri mjeseca odnosno da se u stvarnosti radi o Potvrdi o registraciji koje je Ministarstvo financija RS-a izdalo 2012. godine, izabranom ponuditelju prilikom porezne registracije, a u kojom je dodijeljen ID, odnosno porezni broj, a uvjerenje iz 2007. godine izdano je od Uprave za neizravno oporezivanje Banja Luka prilikom registracije u sustav PDV-a.

Dostavljene kopije dokumenata su ovjerene unutar devedeset dana.

Sud Bosne i Hercegovine je izrazio stav u Presudi broj: S1 3 U 024095 17 U od 07.08.2018. godine, na način:

Ovom vijeću je ostao sporan sadržaj ovog Uvjerenja, obzirom na datum izdavanja, te pravilno to ukazuje i tužitelj u tužbi. Ugovorni organ i jeste propisao da uvjerenja i potvrde ne smiju biti starije od 90 dana i to navodi kao eliminatorni uslov iz konkretnog postupka, pa ukoliko je predvidio da ovjera kopije ne smije da bude starija od 90 dana, onda je to tako i trebao navesti u tenderskom dokumentu.

S druge strane, tuženi se u obrazloženju osporenog rješenja kratko osvrće na ovaj žalbeni navod i samo obrazlaže da se niti jedan podatak iz Uvjerenja nije mijenjao do objavljivanja postupka konkretne javne nabavke, ali takvo obrazloženje ovo vijeće ne prihvata i cijeni paušalnim. Dakle, sigurnost da se stanje izabranog ponuđača u registraciji nije promijenilo od 2002. godine do 2016. godine, ne može biti garantovano od strane ugovornog organa i tuženog, nego od Poreske uprave, koja je nadležna za izdavanje ovakvog uvjerenja. Osim toga, ovjereni dokument samo potvrđuje da je primjerak istovjetan originalu, dok ne garantuje za sadržaj uvjerenja, isprave itd, a koje uvjerenje je u konačnici, po mišljenju ovog vijeća, trebalo biti izdano-ne starije od 90 dana. S tim u vezi, ovo vijeće napominje da je kao jedna od svrha izdavanja Uvjerenja o izmirenim obavezama upravo učestvovanje na tenderu.

Zbog naprijed navedenih razloga ovo tijelo sada postupa u skladu sa stavovima i uputi Suda Bosne i Hercegovine izraženim u Presudi broj: S1 3 U 024095 17 U od 07.08.2018. godine.

Naime, ovo tijelo je postupajući po presudi suda BiH broj: S1 3 U 024095 17 U od 07.08.2018. godine, prilikom donošenja ovog rješenja u potpunosti pridržavalo pravnih stavova Suda izraženih u navedenoj presudi, izvršilo uvid u navedena u ponudi dostavljena dokumenta i utvrdilo kako su isti stariji od 90 dana, stoga ne zadovoljavaju zadani uvjet iz točke 2.4. Tenderske dokumentacije, te ta činjenica čini žalbeni navod kao i žalbu u cjelini osnovanom.

U skladu sa stavovima suda izraženim u presudi Suda BiH broj: S1 3 U 024095 17 U od 07.08.2018. godine, ovo tijelo mijenja svoj ranije izrečeni stav, u skladu sa stavovima suda.

Ovakav promijenjen stav ovog tijela je zasnovan na navedenim činjenicama i stanju spisa, te na uputi Suda Bosne i Hercegovine izraženoj u Presudi broj: S1 3 U 024095 17 U od 07.08.2018. godine kojom je uvažena tužba ponuditelja Defter d.o.o. Sarajevo, i poništeno osporeno Rješenje ovog tijela broj: JN2-03-07-1-1071-6/16 od 01.12.2016. godine.

Nezadovoljan donesenim Rješenjem broj: JN2-03-07-1-1123-4/18 od 13.09.2018. godine, Žalitelj je ponovo pokrenuo upravni spor pred Sudom BiH, radi poništenja Rješenja broj: JN2-03-07-1-1123-4/18 od 13.09.2018. godine iz razloga što je ovo tijelo osporavanim rješenjem propustilo poništiti Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja broj: U.D.01.3.2-16778/16 od 14.10.2016. godine, na koju je Žalitelj izjavio žalbu i u skladu sa zahtjevom iz žalbe podnesene dana 21.10.2016. godine. Dakle, ovo tijelo u ponovnom postupku nije odlučilo o zahtjevu za poništenje akta protiv kojeg je izjavljena žalba.

Sud BiH je Presudom broj: S1 3 U 030435 19 U od 24.03.2020. godine, uvažio tužbu, poništio osporavano Rješenje ovog tijela broj: JN2-03-07-1-1123-4/18 od 13.09.2018. godine, te predmet vratio ovom tijelu na ponovno odlučivanje.

U obrazloženju navedene Presude se navodi:

„Postupajući u skladu sa uputama iz presude ovog suda broj: S 1 3 U 024095 17 U od 07.07.2018.godine, Ured za razmatranje žalbi BiH je donio odluku, kojom je ocijenio da zadani uslov iz tačke 2.4. tenderskog dokumenta (da dostavljeni dokumenti odnosno Uvjerenje o izmirenim

obavezama u izabranoj ponudi jesu stariji od 90 dana), nije ispoštovan, jer je prvobitno izabrani ponuđač dostavio uvjerenje koje je starije od 90 dana, što je suprotno tački 2.4. Tenderskog dokumenta. Ured za razmatranje žalbi BiH je u ponovnom postupku ocijenio da je u skladu sa zauzetim stavom iz presude, svrha traženih uvjerenja da ne budu starija od 90 dana i da se odnose na period učestvovanja u tenderu. U konačnici, žalbu tužitelja je uvažio kao osnovanu i donio odluku u skladu sa članom 111. stav 1. tačka d). Zakona o javnim nabavkama BiH, te dao uputu ugovornom organu da okonča postupak javne nabavke u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH i Zakonom o upravnom postupku BiH.

Po ocjeni ovog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pogrešnom primjenom materijalnog propisa.

U odredbi člana 111. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), nabrojane su odluke koje u postupku pravne zaštite može donijeti Ured za razmatranje žalbi BiH. Tako je, između ostalog propisano da, u opravdanim slučajevima navedenim u stavu (4) ovog člana, Ured za razmatranje žalbi BiH može ostaviti na snazi ugovor ili okvirni sporazum koji je predmet poništenja, u obimu u kojem je ugovor ili okvirni sporazum već izvršen. U tom slučaju Ured će ugovornom organu odrediti novčanu kaznu u iznosu naznačenom u stavu (8) ovog člana.

U skladu sa citiranim zakonskom odredbom, a na osnovu stanja iz spisa evidentno je, da je tuženi postupajući po presudi ovog suda, u ponovnom postupku, žalbu tužitelja uvažio, jer ponuda prvobitno izabranog ponuđača nije ispunjavala uslove iz tenderskog dokumenta. Međutim, tuženi nije naveo u obrazloženju osporenog rješenja ali ni u dispozitivu tog rješenja na koji način je dužan postupiti ugovorni organ u ponovnom postupku. Ured za razmatranje žalbi BiH je u odgovoru na tužbu ovom sudu naveo, da je ugovor sa izabranim ponuđačem zaključen i izvršen te da tuženi nije u mogućnosti provesti presudu suda, jer je tako utvrdio prije nego što je donio predmetno osporeno rješenje. S tim u vezi, vijeće napominje, da je u skladu sa članom 111. Zakona o javnim nabavkama BiH, tuženi takvo obrazloženje morao dati i u osporenom rješenju. Dakle, u smislu citiranih zakonskih odredbi, tuženi je žalbu izjavljenu na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja broj: U.D.01.3.2-16778/16 od 14.10.2016. godine, izrekom rješenja samo usvojio, kao osnovanu, ali je u smislu člana 111. propustio postupiti na način da poništi odluku ili postupak ili radnju u dijelu u kojem je povrijeđen zakon ili podzakonski akti. U svakom slučaju, u smislu citirane zakonske odredbe i ovlaštenja koje ima tuženi, mogao je obavezati ugovorni organ da odredi novčanu naknadu ili poništiti odluku i ugovor, ili uputiti tužitelja u kojem postupku može ostvariti svoja prava, ali u svakom slučaju, svoju odluku je morao navesti u izreci osporenog rješenja i u obrazloženju iznijeti valjane razloge svoje odluke, u smislu odredbi iz člana 233. stav 2. i 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Naime, odredba člana 233. stav 2. ZUP-a, između ostalog, propisuje, da se u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju cijeniti i svi navodi žalbe, a odredbom člana 200. stav 1. istog zakona, da rješenje treba da sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ove presude, tuženi će donijeti novo rješenje, pravilnom primjenom člana 111. Zakona o javnim nabavkama BiH.“

Sukladno članku 109. Zakona o javnim nabavama, ovo tijelo je utvrdilo da su ispunjeni uvjeti za razmatranje žalbe u smislu članka 105. i 108. stavak (3) Zakona o javnim nabavama.

Žalba je osnovana.

Postupajući po presudi suda BiH broj: S1 3 U 030435 19 U od 24.03.2020. godine u ovom konkretnom slučaju, ovo tijelo ukazuje da se prilikom donošenja ovog rješenja u potpunosti pridržavalo pravnih stavova Suda izraženih u navedenoj presudi.

Ovo tijelo je postupajući u ponovljenom postupku po uputi Suda BiH utvrdilo sljedeće:

Postupajući u skladu sa uputama iz presude Suda broj: S 1 3 U 024095 17 U od 07.08.2018. godine, ovo tijelo je donijelo odluku/Rješenje broj: JN2-03-07-1-1123-4/18 od 13.09.2018. godine, kojim je ocijenilo da zadani uvjet iz točke 2.4. tenderskog dokumenta (da dostavljeni dokumenti odnosno Uvjerjenje o izmirenim obavezama u izabranoj ponudi jesu stariji od 90 dana), nije ispoštovan, jer je prvobitno izabrani ponuditelj dostavio uvjerenje koje je starije od 90 dana, što je suprotno točki 2.4. Tenderskog dokumenta. Ovo tijelo je u ponovnom postupku (po Presudi broj: S 1 3 U 024095 17 U od 07.08.2018. godine) ocijenilo da je u skladu sa zauzetim stavom iz presude, svrha traženih uvjerenja da ne budu starija od 90 dana i da se odnose na period sudjelovanja u tenderu. U konačnici, žalba Žalitelja je uvažena i donesena odluka/rješenje u skladu sa člankom 111. stavak 1. točka d) Zakona o javnim nabavama, te data uputu Ugovornom tijelu da okonča postupak javne nabave u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama i Zakonom o upravnom postupku.

S obzirom da ovo tijelo nije navelo u obrazloženju navedenog rješenja, ali ni u dispozitivu rješenja na koji način je dužno postupiti Ugovorno tijelo u ponovnom postupku, odnosno da je ovo tijelo, u skladu sa člankom 111. Zakona o javnim nabavama, žalbu Žalitelja izjavljenu na Odluku o izboru *najpovoljnijeg ponuditelja broj: U.D.01.3.2-16778/16 od 14.10.2016. godine*, izrekom Rješenja samo usvojilo kao osnovanu, ali je u smislu članka 111. točka d) ZJN propustilo postupiti na način da poništi odluku ili postupak ili radnju u dijelu u kojem je povrijeđen zakon ili podzakonski akti, ovo tijelo u ponovnom (ovom) postupku, postupajući po uputama Suda BiH iz Presude broj: S1 3 U 030435 19 U od 24.03.2020. godine, iz naprijed obrazloženih razloga usvaja žalbu Žalitelja bez broja od 21.10.2016. godine, **poništava pobijanu Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja broj: U.D.01.3.2-16778/16 od 14.10.2016. godine.**

Ovo tijelo naglašava kako se prilikom donošenja ovog rješenja u potpunosti pridržavalo pravnih stavova Suda izraženih u navedenoj presudi broj: S1 3 U 030435 19 U od 24.03.2020. godine.

Žalitelj žalbom od 21.10.2016. godine zahtijeva naknadu troškova postupka koji se sastoje od troškova sastava žalbe izjavljene po punomoćniku Sanelu Neziriću, odvjetniku iz Sarajeva u iznosu od 978,12 KM.

S obzirom da usvaja predmetnu žalbu, ovo tijelo usvaja zahtjev Žalitelja za naknadu troškova postupka, koji se sastoje od troškova sastava žalbe po imenovanom odvjetniku, a u skladu sa člankom 105. Zakona o upravnom postupku, u iznosu od 240,00 KM, PDV 17 % u iznosu od 40,80 KM, što ukupno iznosi 280,80 KM, dok se u preostalom dijelu postavljeni zahtjev Žalitelja odbija kao neosnovan. Ovo tijelo odlučilo je o visini troškova, primjenjujući članak 18. stavak 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u FBiH, koji propisuje nagradu za podneske

kojima se pokreće upravni postupak u neprocjenjivim predmetima, u iznosu 240 KM, a što je u skladu sa stavom Suda BiH iznesenim u Presudi broj S1 3 U 023495 16 U od 16.3.2018. godine, a potvrđenim u Presudi apelacionog upravnog vijeća Suda BiH broj S1 3 U 023495 18 Uvp.

Zbog svega navedenog, sukladno članku 111. stavak (1) točka d) Zakona o javnim, odlučeno je kao u dispozitivu ovog Rješenja.

Pouka o pravnom lijeku:

Ovo rješenje je konačan upravni akt. Protiv ovog rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Samir Buljina

Dostaviti:

- Defter d.o.o. Sarajevo,
zastupan po punomoćniku
Sanelu Neziriću odvjetniku iz Sarajeva
- JP BH POŠTA d.o.o. Sarajevo
- Primaprom d.o.o. Banja Luka
- evidencija
- a/a